

Fasteaksjonen 2025 – to historier

Fra før til fremtid

– Her er jeg i maisåkeren min,» forteller Noella med et smil.

Noella er en dedikert bonde, mor og ektefelle som sto foran en betydelig utfordring. Hennes maisåker var klar, men frøene manglet. Med et areal på 25 kvadratmeter var hennes åker ikke bare et stykke jord; den var alt hun hadde for å sikre sin families fremtid.

Regn og sterk sol har ødelagt for henne så vel som angrep fra rovdyr. Men det som skuffer henne mest er når folk stjeler maisen hennes. Noella er nemlig helt avhengig av en fungerende maisåker for å kunne gi mat og skoleutstyr til barna sine.

Heldigvis kom hun i kontakt med Caritas som delte ut 200 kilo frø til 200 småbønder i landsbyen. Hun var en av dem som fikk frø og opplæring i å så i rader. Hun fikk også tips om hvordan hun skal beskytte plantene sine bedre mot rovdyr for å sikre god vekst.

Noella har møtt mange motbakker i livet, men hun gir ikke opp. Hennes historie er et eksempel på noen av utfordringene mange småbønder står overfor i dag..

Noellas kamp er en del av en større fortelling om motstandskraft og håp. Når hun står i maisåkeren sin, holder hun ikke bare fast ved jordens gaver; hun holder fast ved velsignelsen av å kunne gi barna sine en fremtid med utdanning og muligheter.

Støtten fra Caritas og gode mennesker er svært viktig. Det å hjelpe mennesker som Noella er en investering i samfunnet og i fremtiden. Hvert aks som spirer representerer ikke bare en avling, men en drøm for neste generasjon.

Å finne mening i krig og kaos

– **Den beste måten å få det bedre når du ikke har det bra, er å hjelpe andre som har det verre. Det mener ukrainske Tetiana. Hun takler krigstraumer og livet på flukt ved å engasjere seg i frivillig arbeid og kreative aktiviteter.**

Ved Caritas ressursenteret i Oslo har Tetiana jobbet i veiledningstjenesten som del av sin praksis under introduksjonskurset som alle flykninger som kommer til Norge får. Hun vil gjerne fortsette som frivillig i Caritas.

– Det er viktig for meg. I Ukraina hadde jeg god kontakt med Caritas og så hvor mye bistanden fra Caritas betydde for folk. Det er fint å hjelpe forskjellig mennesker. Det har hjulpet meg også. Det er hjelp til selvhjelp, sier hun.

Ble frivillig under flukten

Tetiana er født og oppvokst i Donbass i Ukraina, men jobbet i Kiev og bodde syv kilometer fra Bucha og fem kilometer fra Gostomeli da Russlands fullskalainvasjon startet 24. februar 2022. Bare noen dager senere ble hjemmet hennes bombet i stykker og hun og sønnen overlevde på mirakuløst vis, men hun mistet faren sin i angrepet. Fremdeles i sjokk, kom hun og sønnen seg i sikkerhet og etter hvert på et evakueringssted og til Lviv, så til en liten by på grensa til Polen. Siden Tetianas sønn var over 18 år, fikk de ikke krysse grensa, men ble innlosjert på en yrkesskole. Der fikk de tid til å komme seg til hektene etter all dramatikken de hadde vært igjennom. De hadde ingen ting med seg, men menneskene i den lille byen hjalp dem med det de trengte av mat og eiendeler. Som takk begynte Tetiana å hjelpe til i kirken, senere organiserte hun fritidsaktiviteter i en leir for foreldreløse barn og kunstterapi for barn med ulike traumer og spesielle behov.

Vil realisere seg som kunstner

Tetiana er utdannet maskiningeniør og i hjemlandet hadde hun en suksessfull lederkarriere. Å starte på nytt i et nytt land, mens stress, uro, savn og sorg preger tankene, er ikke lett. Som flyktning uten vitnemål og attester som beviser hennes kompetanse er det vanskelig å finne relevant jobb i Norge, men Tetiana er optimistisk.

- Jeg savner sønnen min og drømmer om at han snart får krysse grensa. Men velger å se på min tid i Norge som en ny start og en mulighet til å realisere meg som kunstner, sier hun.

Kreative aktiviteter har alltid vært en kjærkommen hobby for henne. Helt siden barndommen har Tetiana likt å lage vakre ting. Hun maler, lager makramé, designer og syr klær og driver med «decoupage», som er en spesiell teknikk for å dekorere forskjellige overflater, som f. eks skjærebrett, kommoder, tallerkener og bord. Arbeidene hennes har både vært utstilt og vunnet priser. Tatiana har allerede arrangert kurs i decoupage på biblioteket i Lillestrøm der hun nå bor.

Å være kreativ hjelper både mot sorg og savn, mener hun. Krigen har lært henne noe viktig:

- Ikke utsett noe til senere. Dagen i dag er alt du har. Sett pris på hvert øyeblikk og de rundt deg!